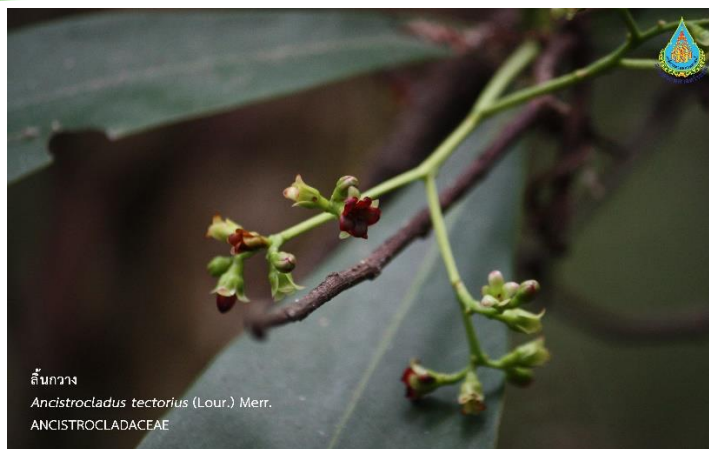

สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग

ลั่นกวาง
Ancistrocladus tectorius (Lour.) Merr.
ANCISTROCLADACEAE

ลั่นกวาง

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ancistrocladus tectorius (Lour.) Merr.

ชื่อวงศ์

ANCISTROCLADACEAE

ชื่ออื่น ๆ

ลั่นควาย (ลำปาง), หางกวาง (นครพนม), ค้อนหมาแดง (นครราชสีมา), หูกวาง (ปราจีนบุรี, ตราด), โคนมะเต็น (สุพรรณบุรี), คันทรง, ทองคันทรง (ชลบุรี), ค้อนตีหมา (ยะลา), พันทรง (นราธิวาส), ค้อนหมาขาว (ภาคกลาง), ยูลง, ลิดาซาปี (มลายู-ภาคใต้), กระจม้า (เขมร-สระบุรี), ขุนม้า, ขุนมา (เขมร-สุรินทร์), ซินตะโกพลี (กะเหรี่ยง-ลำปาง), กะม้อ และ ขุนนา (เขมร)

ชื่อสามัญ

-

ลักษณะทั่วไป

ไม้เถาเลื้อยเนื้อแข็งขนาดใหญ่ ลำต้นขึ้นใหม่เป็นพุ่ม สามารถเลื้อยไปได้ไกลถึง 15-20 เมตร ส่วนกิ่งก้านเล็กๆ มีลักษณะเป็นข้อแข็งๆ สำหรับเป็นที่ยึดเกาะพันไม้อื่น เถาแก่เป็นสีน้ำตาล เถาแตกเป็นรอยตื้นตามยาว ใบเดี่ยว ออกเป็นกระจุกที่ปลายกิ่ง เรียงเวียนสลับ ลักษณะของใบเป็นรูปหอกกลับ รูปรี หรือรูปขอบขนานแกมรูปหอก ปลายใบแหลม โคนใบเรียวแหลมและค่อๆ สอบเข้าหาก้านใบ ส่วนขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่น ใบมีขนาดกว้างประมาณ 3.5-7 เซนติเมตร และยาวประมาณ 12-19 เซนติเมตร แผ่นใบแข็งกระด้าง มีเส้นใบเชื่อมกันก่อนถึงขอบใบ ยอดอ่อนเป็นสีแดงหรือสีเขียวอมขาวอ่อนๆ ออกดอกเป็นช่อกระจุกที่ปลายยอด แต่ละดอกจะมีขนาดเล็ก ฐานดอกเป็นสีเขียว ส่วนกลีบดอกเป็นสีขาวอมแดงถึงสีแดงคล้ำ ส่วนโคนเป็นท่อนสั้นๆ แยกออกเป็น 5 กลีบ ออกดอกในช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือน เมื่อแก่จะแห้งเป็นสีน้ำตาล

นิเวศวิทยา

ถิ่นกำเนิดในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประโยชน์

ทั้งต้น ยาแก้โรคกระษัย ไตพิการ และไข้ป่า